

Voorwoord

APOTHEOSE

Het woord apotheose stamt uit het Grieks en betekent 'vergoding', 'verheffing tot God', ofwel 'goddelijke transformatie'. Het is de Christusvonk in ons en ongetwijfeld zijn er nog veel meer benamingen voor dat ene fenomeen: 'dat God ons schiep naar zijn beeld en gelijkenis'. Daar werd echter niet onze verschijning mee bedoeld, maar onze geest.

Mind over matter, de geest heerst over het lichaam. Dit soort gezegdes kennen we allemaal, maar wat betekent het eigenlijk? In feite dat goddelijke kracht voor ons allemaal bereikbaar is. Is dat waarom sommige mensen ongebroken uit het concentratiekamp kwamen? Waarom topsporters een dodelijke ziekte overwonnen en na hun ziekte terugkwamen met topprestaties? Wat onderscheidt sommigen van de rest? Is het wilskracht? Vechtlust? Of juist acceptatie van wat hun overkomt? Hoe je zaken beleeft en hoe je met situaties omgaat is veel belangrijker dan vaak gedacht wordt. Neem als voorbeeld twee rozen, de een laat je in de vaas en de ander leg je elke dag even liefdevol op je hand. Het resultaat zal duidelijk zichtbaar zijn: de roos die je uit de vaas neemt blijft langer vers. Zo werkt het ook bij mensen die in staat zijn te healen. Deze mensen maken contact met kosmische krachten en laten die doorstromen. Tot op zekere hoogte kunnen we dat allemaal leren.

Ga eens op een heldere avond 's nachts buiten staan, kijk naar dat enorme uitspannel en voel wat het met je doet. Voel je de ruimte en tegelijkertijd de ruimte in jezelf? Je gaat beseffen dat je hier niet alleen bent, maar dat er op dat ruimtelijke niveau contact is. Je voelt dat je

één bent met dat grote, bijna niet te benoemen AL. Vanuit die realisatie ga je anders leven en ga je beseffen dat dat de grootste gemene deler is tussen alle volken en religies. Ieder volk geeft er een andere naam aan: Christus, Boeddha, Mohammed ... maar ze bedoelen dat ene, het Zijn.

Slechts in de stilte kun je waarlijk horen en vind je antwoorden. Dus iedereen die regelmatig een stilte inlast, mediteert of visualiseert is op weg naar het Zijn. Van hieruit kun je aanwezige krachten ontwikkelen, ieder op zijn eigen tempo en op zijn eigen niveau. Want zoals met alles is de een wat meer getalenteerd dan de ander, maar iedereen moet eraan werken. Zo ontstaat het mediumschap in al zijn facetten, van handoplegging tot contact met overledenen. Dat laatste is veel minder vreemd dan het lijkt: hoe vaak hoor je kinderen niet zeggen dat opa of oma op de rand van hun bed zat en hoeveel mensen hebben niet regelmatig het gevoel dat hun overledenen bij hen zijn?

Ook aan gene zijde is er verschil in talent. Sommigen spelen met de elektriciteit in je huis, anderen sturen vlinders op de raarste plaatsen en weer anderen maken bij leven een afspraak over hoe ze zich zullen melden als ze aan de andere kant zijn. Net zoals aan deze kant heeft dat met energieën te maken die de ene persoon beter aankan dan de ander.

Dus mediumschap begint met bewustwording en van daaruit volgen liefde en respect voor het veel grotere buiten ons, waarvan wij allemaal weten dat het er is maar dat tegelijkertijd zo onbegrijpelijk en onaantastbaar is. Maar als we onze geest gaan vertrouwen en het contact met het AL, dan zijn we op weg naar onze bestemming: eenwording.

Zo boven, zo beneden.

Jacky van de Berkt

De schoonheid van het mediumschap

Als medium mag je ambassadeur zijn tussen twee werelden. Je mag de stem zijn voor hen die geen stem meer hebben. Dat is mooi en bijzonder. Wij staan ten dienste van de mensheid, ten dienste van de zielen, zonder onderscheid te maken tussen geloof of ras. Zielen zowel in een lichaam als zonder lichaam. Als medium kijken we vaak heel anders tegen de wereld aan, voelen ons met regelmaat anders, misschien zelfs niet begrepen of eenzaam. Het mediumschap is zo mooi en zo boeiend; we raken nooit uitgeleerd. Het is een zijn voor het leven. Het is een manier van leven en beleven.

Een terugblik

Het paranormale kom je in alle culturen tegen. Er zijn prachtige verhalen over hoe mensen met elkaar op afstand, telepathisch, communiceerden. Verhalen over wonderbaarlijke genezingen en wonderen. Maar ook verhalen die angstaanjagend zijn.

In het verleden woonde er in bijna ieder dorp of stad iemand die werd beschouwd als de 'wijze vrouw' of 'wijze man'. Zij vervulden hun taak binnen de gemeenschap. In de oude culturen werden jonge kinderen met een mediamieke aanleg onderwezen in mysterie scholen, zodat kennis kon worden overgedragen. Door de komst van het christendom mocht het mediumschap in onze contreien niet meer openlijk beoefend worden en moest kennis stiekem worden overgedragen. Daardoor ging oude kennis over het mediumschap verloren.

Naar mijn mening wordt het hoog tijd dat kennisoverdracht weer een plaats krijgt. Dat is ook het doel van dit boek: het stokje overdragen.

Kennisoverdracht bij de druiden in de Keltische cultuur geschiedde bijvoorbeeld alleen mondeling. Zij geloofden dat de zuivere waarheid onderdeel is van de creatie, het goddelijke, en dat alles wat door mensenhanden is vervaardigd nimmer gelijk zal zijn aan de zuivere waarheid en de kennis van de creatie. De waarheid zal altijd in het midden liggen, want de waarheid binnen het mediumschap is een voortschrijdend inzicht vanuit ons eigen venster.

Wij mensen spiegelen elkaar en alles wat we zeggen vertelt iets over onszelf, wat we reflecteren naar de ander. Zo weerspiegelt de energie in de natuur het *alles* wat er is. De energie die daarin vastligt ziet een paragnost. En omdat alle natuurelementen met elkaar in verbinding staan vindt deze informatieuitwisseling wereldwijd plaats. In de oude cultuur werd onze *gave* dan ook 'de blik van de spiegel' genoemd. Ook het woord *ziener* komt hiervandaan. Met behulp van de weerspiegeling van water en later de glazen bol werd de toekomst voorspeld. Deze voorspellingen hadden tot doel het volk te beschermen tegen bijvoorbeeld een komende droogte of werden gedaan voor vorsten en koningen om het land zo goed mogelijk te beschermen. Uiteraard maakten deze daar ook misbruik van.

Het Nu

Tegenwoordig spreken we over een paragnost of een medium, maar we doen nog steeds hetzelfde: we weerspiegelen de zielen om ze te helpen in het leven hier en daar. Een prachtige uitspraak is dan ook: *Mediumschap is the reflection of God.*

Het is nog maar betrekkelijk kort dat we gewoon naar buiten mogen treden, met name dankzij enkele televisieprogramma's. Pas vanaf 1956 is het mediumschap in Engeland weer toegestaan, in Nederland pas vanaf 1976. Velen hebben het wiel zelf moeten uitvinden, omdat zij gedwongen werden in achterkamertjes te werken. Zij hebben het pad geplaveid voor een nieuwe generatie en vaak rake klappen moeten opvangen. Gelukkig komt daar steeds meer verandering in en worden we steeds minder vaak voor gek verklaard. We zien ook steeds meer mensen met de prachtige aanleg om een goed medium te worden.

Met regelmaat komen we mensen tegen die aangeven: 'Al dat *gezwef*,

daar ben ik veel te nuchter voor.' Maar wat betekent nuchterheid in deze? Voor mij betekent het eerst zelf onderzoeken, ervaren en pas daarna je mening vormen. Dus een medium bezoeken en je eigen waarheid vinden.

Is er leven na de dood? Zijn er bewijzen vanuit de wetenschap dat er na de dood geen leven meer is? Het antwoord daarop is 'nee', er is geen wetenschap die hard maakt dat het paranormale niet bestaat. Het paranormale is voor de buitenwereld vaak een mysterie, maar wie werkt binnen het paranormale beschouwt het als heel gewoon.

Binnen onze huidige tijdgeest zijn we bijna allemaal verplicht om naast ons leven als medium een ander vak te beoefenen. Terwijl vroeger kinderen van jongs af aan werden opgeleid werken we nu aan onze ontwikkeling tussen de bedrijven door. We worden niet verzorgd zoals de mediums en medicijnmannen en -vrouwen uit het verleden. Zij hoefden geen mail te beantwoorden, hun financiën te doen of te koken. We zullen daarom nooit zo goed worden als de mediums en de paragnosten uit de oude tijden. We zijn onderworpen aan deze tijdgeest en het huidige bewustzijn. Van de andere kant: júíst door ons werk in de buitenwereld zullen we de mensen beter van dienst kunnen zijn, want wij begrijpen hun leven.

De kracht van ons talent

Het doel van het mediumschap is mensen te ondersteunen en te helpen. Maar we mogen ook beseffen dat alleen willen helpen niet genoeg is. Want mensen helpen kun je in vele beroepen. Het gaat om het diepere besef eronder. Het kunnen zien en het werkelijk begrijpen van andermans leven. We hebben het talent om de ander door een moeilijke tijd heen te helpen door vooruit te zien. We mogen laten zien waar het huidige dal naartoe leidt en wat het ze gaat brengen. We zien de behoefte van de ziel, we brengen heling, we bieden die steun die iemand nu even nodig heeft. Want dat is wat we doen: we brengen altijd heling, zowel hier in het leven als aan gene zijde.

Met ons werk helen we soms zeven generaties, zowel hier als aan gene zijde. Door bewustzijn te brengen kunnen we patronen doorbreken. Op het moment dat we een ontevreden mens kunnen helpen transformeren naar een tevreden mens heeft dit zijn weerslag

op de gehele omgeving van deze persoon. Als we mensen kunnen leren hun emoties van liefde te uiten dan heeft dat gevolgen voor de generaties erna en kan men vanuit begrip gemakkelijker voorgaande generaties vergeven.

We brengen verlichting, zowel hier als daar, door communicatie. Hoe wonderbaarlijk is het dat we de communicator mogen zijn voor een vader zonder lichaam, die via ons uitleg geeft over een bepaalde periode in zijn leven, waardoor zijn dochter met meer begrip naar haar jeugd kan kijken. We mogen de geliefden die over zijn gegaan weer even terugbrengen.

Met regelmaat moeten mensen beslissingen nemen over hun geliefde op het randje van de dood. Het is daarom zo fijn dat mensen door de tussenkomst van een medium te horen krijgen dat ze de juiste beslissing hebben genomen. Als we in het 'echte' leven op vakantie gaan, dan is het eerste wat we doen onze ouders, kinderen of vrienden bellen om te zeggen dat we veilig aangekomen zijn. Op het moment dat we overlijden is dat ook onze eerste behoefte. Laten weten dat het goed met ons gaat! Laten weten dat we er nog zijn en dat ze niet zo verdrietig hoeven te zijn. Want hoe zou je het zelf vinden om je familie en vrienden zo verdrietig te zien? Je wilt ze troosten. En dat is wat wij mogen doen, als intermediair voor de zielen.

We mogen soms een bijdrage leveren aan een vermissingszaak van een kind of dier. We maken mooie, maar vaak ook zeer emotionele kwesties mee.

Medium in hart en nieren

Een echt medium is altijd een medium. Waar we ook zijn en wat we ook doen. We mogen de wereld een beetje mooier maken alleen al door onze houding en gedrag. Een gevallen kind raap je op, even een glimlach naar een oudere dame, het zijn de kleine dingen die ons tot een medium maken. Het is zo veel meer dan de zogeheten gave.

De diepere wijsheid onder het mediumschap mogen we druppelsgewijs delen. Niet ieder medium zal consulten of demonstraties geven. Mogelijk ligt jouw mediamieke kracht in het inspireren van mensen. Want ook als inspirator hebben we een taak, zowel voor geïnteresseerden in kleine zalen als voor grote bedrijven. Juist het

delen van jouw kennis kan vele mensen inzicht geven.

Werk verrichten binnen het paranormale vak, betaald of onbetaald, is doordrenkt van onderliggend bewustzijn. We leven veelal in twee werelden, waarbinnen we onszelf zien bewegen. We zijn in de situatie die we ook over-zien. En wie weet ben je zelf degene die nu of te zijner tijd deze kennis overdraagt op de volgende generatie mediums.

De schoonheid van het talent maakt dat we mogen genieten van ons pad naar het diepere bestaan, zielen zowel in het lichaam als zonder lichaam ondersteunen op hun pad. Wij werken waar de paden van de zielen zich met de onze kruisen, in het middelpunt van de communicatie, in dienst van de spirit world.

Van talent tot beroep

Paranormale aanleg

Het mediumschap zit in je bloed. Het is vaak het erfgoed dat je meekrijgt vanuit je familie, ook als er niets mee gedaan wordt. Jouw ziel kiest voor het mediumschap en zoekt daarbij degenen uit die jouw mediumschap het best tot zijn recht laten komen. We kiezen tenslotte onze ouders niet voor niets. Het is je gegeven, de *gave*, het zit in jouw DNA.

Voor de een is het al van jongs af aan duidelijk dat het mediamieke bij hem of haar hoort, voor de ander pas op latere leeftijd. Vaak hoor je ook dat een paranormale aanleg naar boven komt na een ongeval of een bijna-doodervaring. Wanneer de aanleg voor het mediumschap naar buiten komt en hoe is niet belangrijk, het ene is niet beter dan het andere. Je zou zelfs kunnen zeggen dat ieder mens een vorm van aanleg heeft. De mate van de aanleg tezamen met inzet, persoonlijke ontwikkeling en mentaliteit maken ons tot het medium dat we zijn.

Hoe herken je bij jezelf een aanleg voor het mediamieke? Eén ding hebben we allemaal gemeen. We zijn overgevoelig of hooggevoelig. Als kind op school moest je huilen omdat de juf boos was op een ander kind in de klas. Emoties oppikken uit onze omgeving is een tweede natuur. Dat doen we ook met gedachten van mensen en niet te vergeten het geluid om ons heen. Deze combinatie veroorzaakt met regelmaat een warboel in ons hoofd en het analyseren ervan maakt ons vaak vermoeid. Het gevolg is dat we ons terugtrekken en stil worden. Maar soms ook het tegenovergestelde: dan zijn we juist druk om zo onze overloop kwijt te raken. Omdat we de ander aanvoelen houden we enorm veel rekening met hem of haar.

Een kind wordt stil of juist heel druk als zijn moeder het wat zwaarder heeft. We zijn al vroeg volwassen, zeuren niet en gaan nog beter ons best doen om zo de ander tevreden en gelukkig te maken. Want dan hebben we geen last meer van de nare gevoelens van de ander. We kunnen leren om de gevoelens van anderen buiten onszelf te houden, we noemen dat: in onze kracht komen. Hoe dit werkt wordt omschreven in hoofdstuk 8.

Ik voel wel heel veel, maar ik zie niets ... Aanleg voor het mediumschap houdt niet in dat je dingen moet kunnen zien. Het zien van aura's en overledenen komt maar heel weinig voor. Dit kun je verder ontwikkelen als je de aanleg hebt.

Als ik voor mezelf spreek dan moet ik constateren dat ik overleden personen slechts een keer of vijf gezien heb zoals ze er tijdens het leven ook uitzagen. Het is mij daarbij opgevallen dat het mensen betrof die nog maar heel kort geleden waren overleden. Ik zie overigens wel dagelijks de energie.

Anderen onder ons hebben voorspellende dromen en visioenen. Ook dit kun je verder ontwikkelen als je de aanleg hebt. Dan kun je hier ook overdag bewust bij komen en krijg je de beelden 's nachts niet. Dat slaapt een stuk prettiger.

De mate van aanleg bepaalt maar voor een klein gedeelte het medium dat je bent of zult worden. Want juist de wil om te leren, er dagelijks mee bezig zijn, jaar in, jaar uit, het begrijpen van het doel erachter, maken je tot het medium dat je bent op dat moment.

Met een andere blik de wereld in

De meesten van ons kijken van jongs af aan met een andere bril de wereld in. Als kind weten we niet dat de meeste mensen deze 'bril' niet hebben meegekregen. Het besef dat andere mensen niet hetzelfde zien, horen en voelen ontdekken we gemiddeld op zes- of zevenjarige leeftijd.

Ik zal een jaar of acht geweest zijn toen ik me ervan bewust werd dat mijn moeder niet hetzelfde zag als ik. Er waren al eerder situaties geweest waaruit ik opmaakte dat zij mij niet begreep, maar deze bewuste dag werd mij

duidelijk dat anderen niet zagen wat ik zag. We waren boodschappen doen en stonden in de rij voor de kassa op het moment dat er een ambulance met sirenes het parkeerterrein opreed. Het was een supermarkt met veel glas en zo konden wij zien dat er zich een groep mensen rondom de ambulance verzamelde.

Terwijl mijn moeder de boodschappen op de lopende band legde, kwam er een man schuin voor ons staan. Ik dacht eerst dat hij voor wilde dringen. De man keek me bijna smekend aan en als vanzelf stelde ik mijn moeder de vraag: 'Mam, is deze man dood?' Mijn moeder, druk in de weer met de boodschappen, reageerde geïrriteerd: 'Hoe moet ik dat nu weten?' terwijl ze even een blik naar buiten wierp richting de ambulance. En ze vervolgde nog steeds geïrriteerd: 'Moet je al die mensen nu zien, ze geven de ambulancemedewerkers helemaal geen ruimte, iedereen wil er met zijn neus bovenop staan'. 'Mam, is deze man dood?' vroeg ik nogmaals, haar antwoord niet begrijpend. Geërgerd draaide mijn moeder zich naar mij om, de man vlak naast mij totaal negerend: 'Hoe moet ik dat nu weten? Ik kan toch niet dwars door die mensen heen kijken!' Dit was het moment waarop ik mij bewust werd dat ze niet zag wat ik zag. Vanaf dat moment ging ik mijn mond houden over hetgeen ik zag of voelde.

Eigen ontwikkeling

Het is onze gevoeligheid die maakt dat we de zielen werkelijk kunnen begrijpen. Werken als medium vergt ontwikkeling, rust, geduld, trainen, trainen en nog eens trainen. Jezelf begrijpen en het leven begrijpen, ruim kunnen denken, filosoferen over je eigen geloof en overtuigingen, dat brengt je steeds verder op jouw pad richting mediumschap. Echte mediums benoemen niet alleen de plastische ervaringen uit iemands leven, maar begrijpen ook de ervaringen en het gevoel eronder. Ze kunnen het gevoel van de ziel verwoorden. We zullen eerst moeten leren echt te communiceren met de levenden. Beseffen dat ieder mens op zoek is naar geluk, hetzelfde verdriet kent als wij en dezelfde problemen tegenkomt in het leven. Pas dan kunnen we echt communiceren met de mensen zonder lichaam.

Met 'proberen' heeft nog niemand zich ontwikkeld. Je moet het willen en doen. Werkelijk geloven dat je het kunt. Want in ons vak is het 'eerst geloven en dan zien'. Het is prettig om klein te beginnen.

In bijna iedere grote stad is wel een spiritueel centrum waar je kunt starten met een intuïtieve training of een meditatiecursus. Ik raad je aan om je aan te sluiten bij een mediumtrainingcirkel, of er zelf een te starten. Samen filosoferen, het mediumschap praktisch trainen en samen voorspellen om beter te leren interpreteren. Een medicumcirkel biedt je de ruimte om je in een veilige omgeving kwetsbaar op te durven stellen. Want hoe kwetsbaarder je jezelf opstelt, des te sterker je bent. Een omgeving waarin je je mag ontwikkelen en juist fouten mag maken om van te leren. Niet alleen voor de beginners onder ons, maar juist ook als je al jaren professioneel werkt.

Maar ook op andere manieren kun je je ontwikkelen. Je kunt jouw 'toevalligheden' in het leven leren zien, de betekenis van je naam en je eigen numerologie, tot aan je geboortehoroscoop aan toe, om tot het besef te komen dat alles in het leven samenvalt. Dat niets aan toeval onderhevig is. De kleuren die op dit moment bij je horen, de stenen, het komt allemaal bij elkaar. Je leert zien wat het leven jou te bieden heeft.

Je kunt af en toe een spirituele avond organiseren met vrienden en vriendinnen, samen het leven delen en mogelijk werken met tarot- of Le Normand-kaarten. Vandaaruit is het fijn om je verder te ontwikkelen op een Mediumopleiding.

Het kan heel prettig voor je zijn om een dagboek bij te houden van alle ervaringen en gedachten, je spirituele en paranormale ontwikkeling, om later eens terug te lezen en te zien hoe anders je over bepaalde zaken bent gaan denken.

Van het grootste belang binnen het mediumschap is het primaire besef dat we niet alleen ons lichaam zijn, maar een ziel hebben. We hebben gedachtes en gevoelens en ons lichaam, maar het is niet wie we zijn. Hoe kan het dat ons bewustzijn zich door ons lichaam kan verplaatsen? Het werkelijk onderzoeken wie je in wezen bent ...

Meditatie: Wie ben ik?

Deze meditatie start je zittend op een stoel met de ogen gesloten. Zit rechtop met je hoofd recht boven je schouders. Je ontspant je handen, voeten en schouders. Niets is op dit moment belangrijk, alleen jij zelf bent belangrijk. Rustig luister je naar je eigen ademhaling en laat deze op een natuurlijke manier

komen. In je eigen tempo verplaats je de ademhaling steeds verder naar beneden, van de borst naar het middenrif, van het middenrif steeds lager in de buik.

Je richt je aandacht op het centrum van je buik en kruipt er helemaal in. Dit is de kern van wie je bent, het centrum van jouw kracht, jouw schoonheid, van het ik, met al haar kennis en kwaliteiten, het is de kern van jouw ziel. Heel bewust zend je nu je aandacht door het lichaam naar de rechterschouder, en vandaaruit door je arm naar de hand. Reis zo door je hele lichaam, van lichaamsdeel naar lichaamsdeel. Kruipt steeds weer met je bewustzijn helemaal in het lichaamsdeel. Neem de tijd.

Vraag jezelf af: wie ben ik? Wie is die IK die kan reizen door het lichaam, wie is het die keuzes kan maken? We weten dat het lichaam zich iedere zeven jaar totaal vernieuwt. Wie is die IK die al die verschillende levensfasen ondervindt? Wie is het die mijn leven bijhoudt?

Keer daarna met je aandacht terug naar het centrum van je buik, de kern van je ziel.

Wees je nu bewust van je hoofd en kruipt er helemaal in. Merk hoe gedachten verschijnen en weer verdwijnen. Zie hoe je een gedachte kunt laten gaan of juist vasthouden. Tussen twee gedachten in is stilte, en ruimte ... Ervaar deze ruimte, deze leegte tussen twee gedachten. Kruipt met je bewustzijn in de stilte tussen twee gedachten, kruipt in de leegte. Vraag jezelf af: wie is die IK die zich bewust is van deze gedachten? Wie gaat er zo om met de gedachten? Wie ben IK? Keer met je bewustzijn terug naar het centrum van je buik, keer terug naar de kern van je ziel en kruipt er helemaal in. Wentel jezelf in de kracht van je kern.

Breng nu je aandacht naar je gevoelens. Word je bewust van je gevoelens. Wat voel je op dit moment? Voel je je vrij, voel je je zeker of onzeker? Zie hoe jouw gevoelens zich gedragen, hoe ze veranderen. Merk hoe je gevoelens kunnen omslaan als eb en vloed. Emoties veranderen voortdurend. Tussen twee gevoelens in is een stilte, een ruimte. Ervaar de ruimte, de leegte tussen twee gevoelens in. Kruipt er helemaal in met je aandacht en vraag jezelf af: wie ervaart deze gevoelens? Wie is het die al deze gevoelens kan volgen, kan er-

kennen of kan afwijzen? Wie ben IK? Keer met je bewustzijn terug naar het centrum van je buik, keer terug naar de kern van je ziel en kruip er helemaal in. Wentel jezelf in de kracht van je kern.

Richt je aandacht weer op je lichaam. Voel je lichaam, verplaats je bewustzijn er in je eigen tempo doorheen.

Zeg tegen jezelf: 'Ik heb een lichaam, maar ik ben mijzelf ..., ik ben die ik ben, ik ben die ik ben.'

Keer rustig terug naar het centrum van je buik, terug naar de kern van je ziel.

Richt je aandacht weer op je gedachten. Bemerken en ervaar je gedachten. Ervaar de ruimte tussen twee gedachten in. Creëer een gedachte en laat die weer verdwijnen.

Zeg tegen jezelf: 'Ik heb gedachten, maar ik ben mijzelf, ik ben die ik ben, ik ben die ik ben.'

Keer met je bewustzijn terug naar het centrum van je buik, keer terug naar de kern van je ziel en kruip er helemaal in. Wentel jezelf in de kracht van je kern.

Richt je aandacht weer op je gevoelens. Bemerken en ervaar je gevoelens. Ervaar de ruimte ertussenin. Creëer een gevoel en laat het weer verdwijnen.

Zeg tegen jezelf: 'Ik heb gevoelens, maar ik ben mijzelf ..., ik ben die ik ben, ik ben die ik ben.'

Keer met je bewustzijn terug naar het centrum van je buik, keer terug naar de kern van je ziel en kruip er helemaal in. Wentel jezelf in de kracht van je kern. Nestel jezelf nog eens extra in het centrum van je buik, in de kern van je ziel. Ervaar de kracht van je ziel.

Zeg tegen jezelf: 'Ik heb gevoelens, ik heb een lichaam en ik heb gedachten, maar ik ben mijzelf! Ik ben een ziel in een lichaam. Ik ben die ik ben, ik ben die ik ben.'

Blijf nu rustig met je aandacht in je centrum, je ziel. Voel hoe je de kracht van je ziel kan versterken. Voel hoeveel kracht, schoonheid, kwaliteiten en kennis zich bevinden in jouw werkelijk zijn. Geniet hiervan en blijf rustig zitten in deze kracht.

In je eigen tempo richt je je bewustzijn op je lichaam, de buitenwereld met haar geluiden. Langzaam keer je weer terug naar het hier-en-nu en open je je ogen.

Gij zult niet oordelen

Het is lastig om niet te oordelen. We zijn allemaal mensen met eigen normen, waarden en gewoonten, die we hebben meegekregen vanuit cultuur en opvoeding. We hebben allemaal eigen opvattingen over goed en slecht en vaak zijn we er ons niet eens bewust van. 'Mijn nichtje heeft een nieuwe vriend, hij is zwart maar wel aardig hoor.' Deze uitspraak hoorde ik onlangs van iemand die aangeeft nooit onderscheid te maken tussen mensen. Vermoedelijk kwam dit vanuit een onbewuste en heel diepe inprenting.

En dat is juist waar we als mediums geheel vrij van mogen komen. Dat vergt inspanning, bewustwording en training. Want wat is het verschil tussen inprenting, een mening, oordeel of veroordeling? Het is een leuke oefening om eens twee weken lang bij te houden wanneer je oordeelt. Oordelen beperkt het venster waardoor we naar buiten kijken. Het beperkt ons mediumschap en de ruimte om informatie te interpreteren.

Het is de kunst om alleen je eigen weg te beoordelen, maar wel met zachte hand. In te zien dat ieder mens zijn of haar eigen leerweg heeft, en een eigen tempo. We komen als medium de meest uiteenlopende zaken tegen. Voorkom dat je oordeelt. Maak onderscheid tussen mijn waarheid en jouw waarheid, mijn levenskader en jouw levenskader. Onze visie en mening doen er niet toe wanneer we werken als medium, omdat we slechts ten dienste staan van de ander.

Het leven als leerschool

Het gaat om het diepe, werkelijk weten wie je bent. Om nuchter, reëel en zo gegrond mogelijk in het leven te staan. Accepteren dat (ook) wij blijven groeien gedurende het hele leven. Niemand is ooit klaar!

Beschouw het leven als een supermarkt waaruit we alles meenemen wat we nodig hebben om het leven te ervaren. Ervaringen uit het verleden kun je dan zien als een bijdrage tot wie je nu bent. Je

blunders, verdriet en pijn kun je omzetten in kracht en wijsheid. Heb nergens spijt van en wees juist blij met alles wat je hebt mogen ervaren. Intens verdriet geeft je het gevoel dat je werkelijk leeft en dat er altijd licht is aan het einde van de tunnel. De schoonheid van de cirkels van het leven doet ons beseffen dat hoe meer we weten, des te minder we weten.

Mensen die zich ontwikkelen tot medium hebben vaak het nodige achter hun kiezen. Het is onze weg, het maakt dat we de ander in gelijke situaties daadwerkelijk kunnen begrijpen. Want we kunnen tenslotte alleen zien wat we zelf doorleefd hebben. Een leven met veel ervaringen, zo zwaar als het soms is, mag je zien als jouw pad naar het mediumschap. Je kunt het zien als een investering die je doet om als medium te kunnen werken. We offeren energie, tijd, geld en ervaring om te komen waar we naartoe geleid worden.

We mogen ons ook realiseren dat we enorm gevoelig zijn en dat wat we meemaken bij ons vaak harder binnenkomt dan bij een ander. Daardoor is het mogelijk dat we het leven als zwaarder ervaren dan een ander dat doet. Gelukkig brengt het ook schoonheid en levert het inzicht op. Het maakt ons tot levenskunstenaars: we genieten, observeren, luisteren, ervaren het leven tot op het bot van de ziel.

Uit de kast komen

Velen van ons vinden het moeilijk om 'uit de kast te komen'. We zijn bang voor de reactie van onze partner, familie en vrienden. We zijn bang om voor gek verklaard te worden ... 'O, je wordt toch niet zo'n zweefteeff hè?' of 'Zal wel weer overgaan, het is vast een fase'. Het zou wel eens hetzelfde gevoel kunnen geven als van iemand die homofiel is en naar buiten treedt. Het zit zo diep in ons systeem, het is het meest kwetsbare goed dat we bij ons dragen, het is ons zijn. Daarom komen opmerkingen als 'O, daar geloof ik niet in' hard binnen. Ze geloven dus niet in ons, ze geloven niet in wie wij zijn, dus we bestaan niet. Toch zul je eens naar buiten moeten treden, het is de enige manier om je lot in vervulling te laten gaan. Op het moment dat je werkelijk in jezelf gelooft zul je veranderen en je omgeving verandert dan met je mee.

Gave, talent en scholing

Gek genoeg wordt er in geen enkele branche over een ‘gave’ gesproken. We hebben het over een zangtalent of voetbaltalent, of over aanleg hebben voor het een of ander. In de paranormale wereld is de term ‘gave’ wel in zwang. Maar de gave om heerlijk brood te kunnen bakken of de gave om een keukenkastje te kunnen repareren is net zo belangrijk en misschien nog wel belangrijker. Ik gebruik daarom liever de woorden paranormaal talent of aanleg.

In oude culturen werden kinderen met deze aanleg van jongs af aan onderwezen in eeuwenoude kennis. Denk maar eens aan de monniken in Tibet, sjamanen, Keltische druiden en de medicijnmannen in Afrika. Pas na jaren training mochten ze zichzelf priester, priesteres of sjamaan noemen. Juist door deze intensieve training en opleiding stonden de priesters en priesteressen, medicijnmannen en kruidenvrouwen hoog in aanzien en waren zelfs vaak machtig. In de oude culturen bepaalde een leermeester wanneer je zo ver was dat je naar buiten mocht treden. In de mediumcirkels in Engeland mag je de eerste jaren alleen meedoen aan de meditaties voordat training met de meer ervaren mediums is toegestaan. En toch vinden wij het gewoon dat we zonder een enkele vorm van opleiding aan het werk gaan als medium of paragnost en onszelf deze titel geven.

‘Zo, wat wil je later worden, Marietje?’ ‘Medium, meneer.’ Was het maar zo simpel, maar helaas bestaat deze keuze niet op de middelbare school. Het mediumschap is veel meer dan een gave, het is een talent dat we mogen ontwikkelen.

Met regelmaat horen we mensen binnen het vak zeggen: ‘Scholing, wat een onzin, ik ben paranormaal begaafd en dat kun je niet leren.’ Dat klopt, we kunnen iemand die niet muzikaal is geen piano leren spelen. We kunnen niemand een talent geven, maar is het talent er dan brengt scholing begeleiding, verdieping, kennis en training.

In Engeland bestaan spiritistische kerken, waar wekelijks diensten worden gegeven met behulp van mediums. Deze diensten bestaan uit diepzinnige kennisoverdracht door een medium dat spreekt vanuit inspiratie, waarna er contacten worden gemaakt met de zielenwereld voor de bezoekers. Het is een religie en levenswijze,

wat in ons land bijna ondenkbaar is. Want in Nederland bezoeken we een demonstratie mediumschap zoals we een musical bezoeken. Alsof het contact met je vader in de zielenwereld een evenement is. In Engeland krijgen velen vanuit het spiritisme het mediumschap en daarmee de kennisoverdracht met de paplepel ingegoten. De wekelijkse bezoeken aan de spiritistische kerken kun je beschouwen als een vorm van scholing.

We vinden het heel normaal dat een voetballer zoals Maradona dagelijks intensief moet trainen, ondanks zijn enorme talent. Zo is het voor een medium van belang te beseffen dat bijvoorbeeld meditatie onze kracht vergroot. Een dergelijke discipline zien we terug bij Osho. Volgelingen beginnen onderaan en urenlang schoonmaken wordt gezien als een reiniging van de ziel en een vorm van meditatieve handeling. Het hoofd wordt daarbij stilgezet. In de oude mysteriescholen werkten de jonge studenten om dezelfde reden jarenlang in de tuinen.

We komen mensen tegen die zichzelf al na één droom paragnost noemen. Is het niet de bedoeling dat juist wij, met deze aanleg, ons nederig opstellen? Dat juist wij het kleine eren en beseffen dat de ontwikkeling van een eigen praktijk afhankelijk is van onze inzet, interesse en doorzettingsvermogen?

Er bestaan momenteel kwalitatief goede mediumopleidingen, die je kunnen ondersteunen bij je ontwikkeling tot een goed en gerespecteerd medium.

Het leven van een medium kan eenzaam zijn, zeker als je zelf je weg gezocht hebt. Niemand kan je de weg wijzen binnen de paranormale wereld, maar we kunnen elkaar wel ondersteunen en kennis overdragen. De kunst van het mediumschap is je eigen mysterie vinden. Als je dat met 'lotgenoten' kunt doen maakt dat de weg zo veel mooier.

Doelstellingen

In het leven stellen we onszelf doelen. 'Ik wil een vooraanstaand medium worden' is een prachtige doelstelling. Maar het kan je beperken in je plezier en ontwikkeling. Want maak plezier NU, ontwikkel je NU. Geniet van de reis. Er is niemand die oordeelt, alleen jijzelf.

De kunst is te genieten van wat je geleerd hebt, van de weg, zonder te veel gefixeerd te zijn op het eindresultaat. Het beste medium is bij wijze van spreken het oudste, en we zullen moeten accepteren dat er geen honderd procent score te behalen valt binnen het mediumschap. Het is een lange weg waarop we 'fouten' mogen maken, juist om onszelf verder te kunnen ontwikkelen. Te vroeg starten met het geven van consulten of demonstraties kan je ontwikkeling remmen. Kortetermijndoelstellingen binnen je mediumschap – 'ik wil deze periode met het mental mediumschap aan de slag' – brengen je verder. Maar ongeduld, willen scoren, zal je remmen en blokkeren.

Professioneel werken

Het mediumschap is een vrij beroep. Iedereen mag het uitoefenen. We zijn zo vrij als een vogel, in dienst van de zielen, om ons vak naar eigen inzicht uit te oefenen. Vrij om onze eigen tijd in te delen en niemand die ons controleert. Maar ... wees respectvol naar jezelf en naar ieder ander. Disciplineer jezelf om jezelf te blijven ontwikkelen, eervol en onbaatzuchtig. Want weet, Big Brother is watching you.

Ik stond erbij en keek ernaar ... 'Wat gebeurt er hier nu?' vroeg ik. Ik was met een vriend op een paranormale beurs om onderzoek te verrichten naar de kwaliteit binnen het paranormale vak. Opeens zagen we bijna alle mensen die consulten gaven opspringen vanachter hun tafel, hun tas meegrissen en wegrennen. De Belastingdienst bleek te zijn gearriveerd om de aanwezige mediums en paragnosten te controleren op inschrijving bij de Kamer van Koophandel. Kort na het vertrek van de mediums en paragnosten zagen we hoe de heren de nog achtergebleven folders en visitekaartjes van de tafels meenamen. Het meest gemaakte grapje van die dag was: 'Dat hadden ze niet zien aankomen hè?'

Als wij onszelf niet als profs beschouwen dan kunnen we dat ook niet verwachten van de buitenwereld. Een inschrijving bij de Kamer van Koophandel is noodzakelijk. Ik raad je daarnaast als paranormale werkende aan om je aan te melden voor het keurmerk van stichting Enigma. Stichting Enigma biedt ondersteuning en be-

scherming. Als collectief staan we sterker en kunnen we het imago van de branche verbeteren. Voor consumenten biedt het bescherming, omdat zij weten dat ze bij iemand terechtkomen die zijn of haar vak verstaat.

Werken binnen de paranormale branche zal ons vermoedelijk geen rijkdom of roem brengen. Waar het om gaat is de diepere betekenis erachter.

Als mensen mij vragen: 'Waarom ben jij een medium? dan is mijn antwoord: 'Vanuit het diepst van mijn zijn heb ik het verlangen ten dienste te staan van de andere zielen. Ik besef heel goed dat ik alleen het beste uit mezelf kan halen op dit moment, zover mijn ontwikkeling dat in het heden toelaat en in de wetenschap dat ik nooit uitgeleerd zal zijn.'